

AYIN DE ER HAKSIZ KAZANÇTAN UZAK DURMAK-

ÇANAKKALE VE EHTL K

Haksız Kazanç

Modern hukuk terimi olarak haksız kazanç, sebepsiz zenginleşme, sebepsiz iktisap tabirleriyle de ifade edilen haksız kazanç, hukukî bir sebebe dayanmaksızın bir şahsın mal varlığının, başka bir mal varlığı aleyhine çoğalmasında demektir. Haksız iktisabın meydana gelmesi için, meydana gelen çoğalmanın meşru herhangi bir nedene dayanmaması ve bu artış ile diğer mal varlığındaki azalma arasında sebep sonuç ilişkisi bulunması gerekir; istifadenin kusurlu olup olmadığına bakılmaz. Borcu olmadığı halde borcu olduğunu zannederek ödemede bulunması, başka kası adına zorunlu olarak ödeme yapılması, bu day gibi ayrılması mümkün olmayan iki malın birbirine karışması haksız iktisaba örnek teşkil etmektedir.

Başkasına ait bir malı haklı bir sebep olmaksızın elde eden veya böyle bir işlem sonucu mal varlığı artan kimse, aldığı şeyi sahibine iade etmekle yükümlüdür. Malında eksilme olan kişinin de bunu talep etme hakkı vardır. İktisap edilen malda bir değişiklik olmaması ve aynen mevcut ise sahibine iade edilir. Aynen iade edilmesi mümkün olmaması halinde, misli mallardan ise misli, misli mal değil ise kıymeti mal varlığında azalma olana verilir. Zenginleşme konusu bir mal değilse, malın menfaati veya hizmetten yararlanma ise, bu menfaat veya hizmetin piyasa değerinin ödenmesi gerekir.

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİNE

Şu Boğaz haibi neidi? Var mı ki dünyâde eşî?
En keâf orduların yükleniyor dördü begi.
-Tepeden yâh ucağık geçmek için Marmara ya-
Keç düşünmeyle ser linig ufak bir karaya.
Ne hayâsızca tenâşşüd ki ufuklar kapalı
Nerde-gostediğ vahşete bu bir Avrûçalı
Dedim-Yirici, his yokulu, sirlen kümesi,
Varca gelmiş, oçıl p mahbûb, yâhud hafız!
Eski Dünya, yeni Dünya, bitan akşam- beşe;
Kayıyor kum güç, manşer ni, hakikat mâşer.
Yedikömi çâhânın duruyor karşında,
Ostraya'yla beraber bakıyorlar; Kanadalı
Çehreler bekte, liseler, derler rengârenk;
Sâde bir hâdise var orlada; Vahşetler donk.
Kimi Hindu, Kim yamyam, kim ölmem ne balâ...
Filen, İsa'ns da züdd- bu rezi' aslâ!
Ah e vîminci asır yok mu, o mahlûk-ı asil,
Ne kadar gözdeşt mevâid ise hakıyla, sefil,
Kuslu Mehmedoğır aylarca dânu karışane;
Döktü kamındaki esrân havâşcasına.
Maske yırtılmasa nâis b za âfetti o yüz;
Medeniyet denilen kabbe, hakikat, yüzeç.
Enna melun fakî tehriha mivakkele ashâh
Öyle müdhis ki Eder her biri bir mülkü harâb.

Ötenden sâikalar parçalıyor âfâk;
Benden zelzeleler kalıyor ahlâk.
Domba şimşekleri beyninde iş p her şiperin;
Şöhriyye g'ışin'in (ist)inde vâkıfen nefarin
Yerin altında cehennem gülleri ince taşlar,
Atılan kor oğamın yoldığı Yâzıtaco odam
Ölüm indirmede gülleri anı hatırlama yar.
O ne müdhis üpüdr, Şehitler emkâz-ı beser...
Kafa, göz, gövde, babak, kul, sene, parmak, el, ayak
Hoşanir sirlere vedâna, sarımsı sağrak
Saçıyor zil'la lû'ümüş de vâhar ind eller,
Yıldırım veylüm tûforlar, slövden doler.
Vahşer yangını, düması da çok kınalans
Zür'ü hâfide gezerken ser sız feriyâre.
Top üfekten dâha cılı, güle yâğın mermiler...
Kahraman orduyu senâat ki tu tahlide güler!
Ne çelik şabyalar ister, ne silâhe, hasmından,
Alınır kalâmı göğsündeki kat kat irâh?
Hangi kuvvet on i, hâşâ, kâsenir katrına râm?
Çünkü â'sis-i hatî o melûn bîlâhân.

Saniî, ndirîli mâvke-i müstahkemler,
Beşerin azmini tevâif edemez sun-ı beşer:
Bu göğüslerse f-udâ'n n ebedi serhâdd.
'O benim sun-ı bed'im, onu çignetme dedi.
Asit'in mesâ...diyordam ya...nesiniş gençlik
İste çignetmedi nâmusunu, çignetmeyecek
Şühedâ gövdesi, bir baksana, dağlar taşlar...
O, rûku olmasa, dünyâde eğilmaz başlar,
Vurulmuş tertemiz alından, uzanmış yatıyor,
Bir hilal uğruna ya kâo, ne gûneşle batıyor!
Ey, bu kâideler için toprağa düştüğü asker!
Gökten esdâd inerek âpse o pâk alim değer.
Ne büyüksün ki kâim koruyor tahvili...
Bed'ın oralarlan ancak, bu lider şanlı idi
Sana dar gelmiyacak mahleri kimler kazın?
'Göme'm gel seni tarih'e deşem, s çmazsın
Herç ü merç etüğün edvâra da yelmez o kılâ...
Sani ancak abadiyyetler erde- istâh
'Bu, tasindir diyerek Kâbe'yi diksem başına,
Ruhumun vahşini duyarsam da geçirdim başına;
Sana g'âk kurbayı alsam nâ, nidâ nâmiyle
Kanaveni lâhdine çeksem bütün ecrâmıyla
Mer bulutlarla açıl kurbâna çalsam da tavân,
Yedi kanlılı Şimşiyâ'yi uzatsam oradan
Sen bu âvzânı âfârdâ, bürünmüş kararla,
Lâzimekân, gece mehtâbi gördüm yonına
Jür'bedâm gibi lâ tevre kader beklâsâm:
Gördüzün fer ile âvzânı lebriz etsem;
Tülenen mağrib, oksomlan sarıcam yarana...
Yine bir şey yanabilirdi diyamam hâtrâna
Sen ki, som sâh-ı salâmın kularak savetlâs,
Şarhin on bevgilî sultânî Salâhoddini,
Kılıç Arslan gibi icaline etin hayrân...
Sen N, İslâmî kusalâna, boğuyorKenî İrâslan,
O âlemir penbe'î göğsünde kimp parçelâdın;
Sen ki, ruh'unia beraber gezer ecrânı adın;
Sen N, asâ'e gömülsen taşecarâm...-feriyâl,
Sana gâlmaz bu ufuklar, seni almaz bu çâh...
Ey senid oğlu şehid, isteme benden makber.
Sana âğuşunu açmış duruyur Peygamber.

Mehmet Akif Ersoy

